

[Iver Poulsen.]

markedets Tillægspension til også at omfatte nye befolkningsgrupper, som i forvejen havde — for hovedpartens vedkommende — gode pensionsordninger, hvilket naturligvis ikke gør uretfærdigheden mindre over for de befolkningsgrupper i byerne og ikke mindst på landet, som holdes uden for pensionsordningen. De uafhængige deler i hvert fald ikke regeringens opfattelse af, at denne nye lap på vort i forvejen overlappede pensionssystem vil gøre vejen til et ensartet pensionssystem hverken kortere eller længere.

Lige siden de uafhængige blev repræsenteret i folketinget, har vi opfordret regering og folketing til at løse det forkludrede boligproblem, ja, vi stillede endog dagsordensforslag om at komme i gang med det i 1963, men vi blev afvist — til vor store skuffelse også afvist af venstre og det konservative folkeparti. Med den nye boliglov har man nu med forsigtighed nærmet sig problemet, og forhåbentlig har man med boligforliget lagt grundlaget for en udvikling stilende imod en afvikling af restriktionerne, ét lejeniveau og et frit boligmarked med en lejlighed til alle efter ønske og evne. Men havde man for år tilbage fulgt de uafhængiges råd, ville vi i dag have været problemets løsning mange skridt nærmere.

Jeg er enig med den ærede socialdemokratiske ordfører, når han siger, at vi ikke skal have en fornyet debat om de islandske håndskrifter i dag, men jeg vil dog alligevel gerne nævne, at grundlovsfædrene og grundlovsparterierne fra 1953 var så glade for folkeafstemningsreglen, som ville give vælgerne større indflydelse til gengæld for den indflydelse, de mistede ved overgangen fra to-kammerssystemet til etkammersystemet. Vi deler glæden over folkeafstemningsreglen, selv om vi som ofte nævnt ønsker, at det skulle være lettere at få afholdt en folkeafstemning, end det er nu; men når man nu var så glad for denne regel, forstår jeg ikke, at de medlemmer, der ønskede de islandske håndskrifter udleveret, ikke godt kunne have støttet tanken om en folkeafstemning. Vi finder det i hvert fald rigtigt, at vælgerne får lejlighed til at udtale sig så direkte som muligt om vigtige spørgsmål, og når der er tale om en folkegave af stort format, må det da også være naturligt, at folket får adgang til at udtale sig.

Hvis man ikke tidligere har indset etkammersystemets svagheder, kan man i hvert fald se det i år. Der har hvert år været talt om lovjaskeri, men i år har jaskeriet antaget så voldsomme dimensioner, at grænsen for det anstændige og det forsvarlige langt er overskredet. Befolkningen er ikke tjent med, at lovgivningen foregår på en så usandsynlig sjusket og jasket måde, som det er sket her i den sidste tid. Jeg føler mig overbevist om, at det kun er et beskedent fåtal af tingets medlemmer, om overhovedet nogen, der har evnet at sætte sig forsvarligt ind i det hav af lovforslag og paragraffer, som er styrtet ned over hovedet på os i den sidste måneds tid, og som hvert enkelt folketingsmedlem jo har pligt til at tage stilling til efter egen overbevisning. Det har været umuligt.

Ved etkammersystemets indførelse blev det sagt — jeg tror, det var Bertel Dahlgaard, der sagde det — at etkammersystemet ville pålægge tinget et stort ansvar med hensyn til grundig og saglig behandling af forslagene. Dette ansvar har vist sig at være for tungt for regeringen og folketinget, og hvis folketinget skal bevare respekten ude i befolkningen, må tinget tage lovgivningsarbejdet helt anderledes alvorligt, end tilfældet er i dag.

Så vil jeg gerne opfordre tinget eller udvalget for folketingets forretningsorden, hvem det nu kan være, til at ændre den praksis, at de små partier, der ikke er talstærke nok til at blive repræsenteret i de udvalg, folketinget nedsætter, totalt udelukkes fra de udvalgs møder, hvor de forskellige forslag får den grundige behandling. Jeg vil opfordre tinget til at praktisere den ordning, man har f. eks. både i Vesttyskland og Holland, at ethvert parlamentsmedlem har lov til som tilhører at overvære udvalgs møderne. Når man over for parlamentsmedlemmer i de nævnte lande omtaler vor besynderlige ordning, ryster de ganske uforstående på hovedet, for denne ordning gør det jo helt umuligt for de udelukkede medlemmer at opfylde det krav, der selvfølgelig stilles til vælgernes valgte repræsentanter, nemlig med flid at følge lovgivningsarbejdet og tage en begrundet stilling til de forskellige spørgsmål og forslag.

Der er talt en del i dag om politisk samarbejde partierne imellem, men før man nu